

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ
ВЕЋУ ЗА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКЕ НАУКЕ
НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

**ПРЕДМЕТ: ПРИГОВОР на Извештај Комисије по конкурсy
за избор наставника за ужу уставноправну научну област**

На основу чл. 20 ст. 1 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Крагујевцу, подносим приговор на Извештај комисије по конкурсy за избор наставника за ужу уставноправну научну област.

Јелена Вучковић не испуњава услове за избор у звање редовног професора.

Ј. Вучковић не испуњава услове ни за најниже универзитетско звање - звање доцента. Јер, Ј. Вучковић у ствари нема докторат, пошто су делови њеног доктората сору-paste плагијат.

ПЛАГИЈАТИ У ДОКТОРАТУ:

Доказ 1 (8 скенираних докумената): Докторска дисертација „Положај јавних агенција у систему поделе власти, коју је Ј. Вучковић одбранила 23. децембра 2013. год на Правном факултету у Београду, НИЈЕ РЕЗУЛТАТ ОРИГИНАЛНОГ НАУЧНОГ РАДА докторанда, већ представља, у једном делу, сору-paste ПЛАГИЈАТ туђих радова:

1) **докторске дисертације Анамарија Мусе**, проф. Правног Факултета у Загребу: „Еуропеизација и агенцијски модел јавне управе“

Ј. Вучковић је плагијирала, или сору-paste преписала најмање 20-так страна текста који се односе на агенцијске моделе у Великој Британији, Немачкој, Француској, Италији, Шведској, Финској, Норвешкој, Литванији, Словачкој, Мађарској (из докторске дисертације хрватске научнице Анамарија Муса: „Еуропеизација и агенцијски модел јавне управе“, 2009).

нпр. глава: **Велика Британија** (стр. 45-49; фус: 85-96) је најмање 50% сору-paste преписан текст из доктората Анамарије Мусе.

три фусноте од аутора Pollitt C., Bouckaert G., Public Management Reform. A Comparative Analysis, 2nd edition, Oxford University Press, Oxford 2004., фус. 90, 94 и 293 су преписане из доктората Анамарије Муса.

нпр. глава: **Немачка** (стр. 49-52), написана је тако што је све сору-paste преписан текст из доктората А. Муса (стр. 159-163), и 4 фусноте преузете ...

2) **чланка Марка Давинића**, проф. ПФ у Београду: „Појам, врсте и активности федералних агенција у правном систему САД“ (стр. 71-86) и

3) **књиге Марка Давинића** - „Концепција управног права САД“, 2004

глава 1.1: **Сједињене Америчке Државе (35-45)**, је написана тако што су 3 стране *сору-paste* преписан текст из чланка „Појам, врсте и активности федералних агенција у правном систему САД“ (стр. 71-86), а остало је углавном мозаички плагијат из књиге „Концепција управног права САД“, 2004.

фус.71: J. M. Beermann, *Administrative Law*, Aspen Law & Business, New York 2000, је преписана фуснота 21. из чланка „Појам, врсте и активности федералних агенција у правном систему САД“.

фуснота 75: (Benjamin Ginsberg, Theodore J. Lowi, Margaret Weir, *We the people, An Introduction to American Politics*, W. W. Norton & Company, New York, London, 1997, str. 11) је преписана фуснота 35 из истог чланка.

J. Вучковић, у фус. 76. наводи (обрће име и презиме): В. М. Jacq, *Administrative Law*, Aspen Law, New York 2000, str. 11, а у ствари „краде“ из књиге М. Давинића, фус. 359 (стр. 97), J. M. Beermann, стр. 11. (У литератури доктората је наведен исправно аутор (Beermann J. M., *Administrative Law*, Aspen Law & Business, New York, 2000)

4) **чланка Александра Мартиновића, „Правна природа агенција у правном систему републике Србије“**, Зборник радова ПФ у Новом Саду, бр. 2/2012, стр. 391-400. - преписана је цела стр. 394 (са фуснотама), и први пасус на стр. 395 (са фуснотом).

ПЛАГИЈАТИ У ЧЛАНЦИМА

I. Међу објављеним чланцима J. Вучковић, најмање **два су плагијати**. Један од њих је пријавила за избор, а други није, иако спада у категорију M24. Непријављени чланак, из категорије M24, је коауторски чланак Institut interpelacije u parlamentarnom pravu Francuske, *Strani pravni život : teorija, zakonodavstvo, praksa*. 2022, god. 66, br. 3, str. 385-402. <https://www.straniprav nizivot.rs/index.php/SPZ/article/view/896/862>. J. Вучковић чланак није пријавила због тога што је један савесни грађанин поднео доказе (10. децембра 2023), уредништву Часописа, о томе да је наведени чланак плагијат.

Ауторка J. Вучковић је од Часописа обавештена о овој чињеници, јер је уредништво, према одредбама о етичности публикавања, „дало прилику осумњиченом за кршење етичких стандарда, да одговори на наводе“ из пријаве. Свесна да је њен плагијат откривен, J. Вучковић је реаговала тако што у пријави за избор у наставничко звање није навела коауторски рад категорије M24.

Доказ 2 (5 скенираних документа): Најмање три стране чланка *Институт интерпелације у парламентарном праву Француске* представља тотални, *сору-paste* плагијат:

1. Текст на стр. 392, од пасуса који почиње Интерпелације су, затим цела страна 393, закључно са крајем пасуса на страни 394 (... неодговорно употребљава), представља дословно, *сору-paste* преписан текст из чланка *Однос извршне и законодавне власти у Трећој француској републици*, аутор Стефан Душанић (студент), *Анали ПФ у Бг*, 2013, vol. 61/1, стр. 346-368. https://anali.rs/xml/201-/2013c/2013-1c/Anali_2013-1_346-368.pdf

Поред текста, ауторке су „крале“ и фусноте: фус. 72: Barthelemy; фус. 73: Hauriou, 580,581; фус. 77: Hauriou; фус. 78: Esmein, Nezard, 445; фус. 81: Pоровић, р. 509;

2. Текст пасуса који почиње Карактеристике система ... на стр. 395, фусноте 9 и 10 (на истој страни), текст задњег пасуса који почиње Процедура писаних ..., на стр. 396, пасус који почиње Мање бројна ... на стр. 397, као и фус. 5 (на стр. 391) представља дословно, *сору-paste* преписан текст из докторске дисертације Милана Рапајића: *Извршна власт у полупредседничким системима*, 2017.

У чланку, на 396. страни: "... француски полупрезиденцијализам ... за свој рачун" је тотално преписан текст са 147 стране Ђовани Сарторија: Упоредни уставни инжењеринг; пасус који почиње "Егзекутива је у ... парламентарном систему" је преписан из докторске дисертације М. Рапајић, стр. 46,47.

На стр. 388, из књиге Жарка Миладиновића, *Парламентарно право интерпелације*, стр. 12 „украдене“ су две фусноте: фус. 5 (Ulbrich, 1907, str. 920); фус. 9 (Zorn, 1895, str. 241).

II. Други чланак који је **плагијат**, а који је наведен у пријави и Извештају комисије, је Constitutional legal protection of ecological values in the Republic of Serbia. *Agrár- és környezetjog : a CEDR Magyar Agrárjogi Egyesület tudományos közleményei = Journal of agricultural and environmental law*. 2023, vol. 18, no. 35, str.145-160. <https://ojs.mtak.hu/index.php/JAEL/article/view/13824>

(О томе да је овај чланак плагијат, обавештен је, уз достављање доказа, уредник Часописа Prof. Dr. Szilágyi János Ede, који је одговорио: I have started investigating the matter you have reported.)

Овај плагијат специфичан је по томе што је Ј. Вучковић сору-paste плагијала делове **мастер рада** „Уставна заштита права на здраву животну средину у РС“, који је, 2020, одбранио **студент** Владимир Ђирић на ПФ Универзитета у Нишу.

Доказ 3 (2 скенирана документа)

III. Ј. Вучковић је пријавила за избор чланак „Уставни легитимитет и рационалност уставних промена“, зборник Преиспитивање класичних уставноправних схватања у условима савремене државе и политике, 2021, стр.71-84.

Ј. Вучковић је доставила потврду Матичног одбора да је Зборник, у коме је објављен овај њен чланак, категоризован као **M14**.

Међутим, **чланак Ј. Вучковић не може да буде категоризован као M14**. Јер, према Правилнику о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача, „да би био вреднован у овој категорији, ауторски допринос монографији или тематском зборнику не сме бити мањи од једног табака текста (16 страна)“, и мора имати „број потребних самоцитата“.

Ј. Вучковић, у чланку **нема 16 страна** (има 13, све са апстрактном, на српском и енглеском језику, и закључком), и **нема ниједан аутоцитат**. Поред тога, најмање трећину текста је већ била објавила у чланку: Уставни ревизиони систем и политички процес : - основна питања, Правна ријеч: часопис за правну теорију и праксу, бр. 64, 2021.

(Дакле, издавањем неистините потврде да је рад Ј. Вучковић M14, чланови Матичног одбора су направили кривично дело преваре из чл. 208 КЗ: „Ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да овај на штету своје или туђе имовине (у овом случају имовине државе Србије, тј. нас пореских обвезника) нешто учини или не учини, казниће се затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном“. Овде треба имати у виду да је у доношењу одлуке о категоризацији чланка Ј. Вучковић учествовао и њен супруг (П. Димитријевић) као члан Матичног одбора.

IV. Ј. Вучковић је за избор пријавила коауторски чланак (А. Мојашевић, Д. Вучетић, Ј. Вучковић, С. Стефановић, Б.): Behavioral Approach to the COVID-19 Vaccination Policy: An Empirical Study in Serbia, *Sustainability*, 2022, vol. 14. **M22**, <https://doi.org/10.3390/su141710728>

Међутим, елементарни подаци о ауторима указују на то да је Ј. Вучковић **дописани коаутор** (што представља „лажно ауторство“ које је забрањено према чл. 19 Кодекса о академском интегритету и професионалној етици Универзитета у Крагујевцу). Јер, само првопотписани аутор (А. Мојашевић) бави се економским анализама (на ПФ у Нишу предаје предмете: Економска анализа права и Економска анализа превенције).

У чланку, само А. Мојашевић има аутоцитат; само А. Мојашевић има објављена још два рада о ковиду.

Најзада, тема чланка, о ковиду, **не спада у ужу научну област (уставно право)** за коју је Ј. Вучковић конкурисала. (Предмет Економска анализа права не постоји на ПФ у Крагујевцу, а на ПФ у Нишу спада у правноекономске предмете.)

ПЛАГИЈАТИ У МОНОГРАФИЈИ „МЕДИЈСКО ПРАВО“

За избор у звање редовног професора потребна је монографија.

Ј. Вучковић је пријавила као своју монографију „Медији и медијско право“, 2023. Међутим, пријављена монографија не задовољава потребан услов за избор. Јер, према Правилнику о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача, монографија мора имати обим не мањи од 80 страница /нових/ по аутору.

У првобитном облику, пријављена монографија Ј. Вучковић је била коауторска монографија (у више издања, од 2011 до 2016), са „мирисом“ дописивања. Наиме, П. Димитријевић је на ПФ у Нишу, од 2008, формирао и предавао Медијско право. <https://vss.sud.rs/sr/чланови/проф-др-предраг-дмитријевић>

Ипак, 2011. појављује се Димитријевићево „Медијско право“ у коауторству са супругом Ј. Вучковић. 2017. нестаје првог аутора П. Димитријевића, па једини „власник“ целог „Медијског права“ постаје други аутор, Ј. Вучковић. Истовремено, Ј. Вучковић је постала и „власник“ оног дела текста који је писао П. Димитријевић (у издањима од 2011 до 2016). Присвајањем текста „несталог аутора“ (П. Димитријевића), Ј. Вучковић није постала власник поклона, него плагијатор текста П. Димитријевића.

Једина разлика између „Медијског права“ из 2016 (коаутора П. Димитријевић и Ј. Вучковић), и „Медијског права“, из 2017, аутора Ј. Вучковић, је у једном поднаслову, и у неколико фуснота.

Поднаслов: 3.8.1 Појам, организација и задаци јавног сервиса (стр. 110-122), представља прештампан цео чланак Ј. Вучковић: Јавни медијски сервис и пружање медијских услуга, 2016, стр. 109-120, Тематски зборник ПФ у Нишу.

Нове фусноте (84, 86, 94, 97, 100, 107, 231) попуњене су недозвољеним преузимањем туђег текста из мастер рада: Марија Перишић, „Пракса Европског суда за људска права која се односи на слободу изражавања“, ПФ у Нишу, 2015. (Недозвољеност се састоји у томе што је текст из мастер рада преузет дословце, али нису стављени знаци навода, па се стиче утисак да је то текст Ј. Вучковић.)

Доказ 4 (2 скенирана документа): Ј. Вучковић је у монографији из 2017, на стр. 53, **фус. 84**, одн. у монографији из 2023, на стр.110. **фус. 217**, преписала сору-paste цео пасус са стр. 9 из мастер рада (с тим што Ј. Вучковић ставља стр. 10, да прикрије трагове);

на стр. 56. **фус. 86**, одн. на стр. 112, **фус. 220**, преписала сору-paste цео пасус са стр. 25 из мастер рада (Ј. Вучковић опет ставља погрешну страницу – 26); на стр. 60 **фус. 94**, одн. на стр. 117 **фус. 232** је преписала два пасуса сору-paste са стр. 15 мастер рада (Ј. Вучковић поново ставља погрешну страницу – 13);

на стр. 63,64 **фус. 97**, одн. на стр. 119,120, **фус. 234**, „Тако случај Bluf! против ...“ преписала 5 пасуса сору-paste из мастер рада са 12. и 13. стр (Ј. Вучковић поново ставља погрешну страницу - 15);

на стр. 66,67 **фус. 100**, одн. на стр. 122,123 **фус. 239** је преписала два пасуса сору-paste са стр. 40, 41 мастер рада (Ј. Вучковић поново ставља погрешну страницу - 42).

на стр. 71,72, **фус. 107**, одн. на стр. 63,64 **фус. 120** је преписала сору-paste са стр. 37 мастер рада (Ј. Вучковић поново ставља погрешну страницу - 38).

на стр. 137, **фус. 231**, одн. на стр. 228, **фус. 447** је преписала пасус сору-paste са стр. 34, 35 мастер рада (Ј. Вучковић поново ставља погрешну страницу - 14).

У међувремену, до последњог издања 2023, „Медијско право“ Ј. Вучковић се ширило и повећавало (до 414 страна), али путем плагијата и аутоплагијата.

(Објављивање већ објављених текстова је забрањено, према чл. 21. Етичког кодекса: „Аутоплагирање је поновно објављивање у деловима или у целости, свог раније објављеног или за другу сврху искоришћеног рада као новог и оригиналног, а да није изричито наведено да је у питању већ објављени или за другу сврху искоришћен рад.“)

Монографија „**Медији и медијско право**“, Ј. Вучковић из 2023, садржи: текст из монографије Медијско право (2017), односно коауторске монографије (П. Димитријевић, Ј. Вучковић, 2016); текст већ објављених чланака Ј. Вучковић; текст коауторског чланка П. Димитријевић, Ј. Вучковић: „Анализа медијског законодавства у РС“, 2018; текст чланка П. Димитријевић: „Нека питања медијске концентрације“, Зборник радова ПФ у Нишу, 2012; и текст коауторског чланка Ј. Вучковић, С. Лучић: „Hate speech and social media“, Теме, 2023.

МЕДИЈСКО ПРАВО, 2023.

1. МЕДИЈИ 7-52

- 1.1 Појам - чланак Ј. Вучковић: Дигитални медији и медијско законодавство РС, Зборник Ниш, 2021
- 1.2. Промена традиционалних медија – чланак Ј. Вучковић: Дигитални медији и медијско законодавство РС, Зборник Ниш, 2021
- 1.3. Дигитални медији – чланак Ј. Вучковић: Дигитални медији и медијско законодавство РС, Зборник Ниш, 2021
- 1.4. Друштвени медији - чланак Ј. Вучковић: Дигитални медији и медијско законодавство РС, Зборник Ниш, 2021
- 1.5. Вештачка интелигенција – чланак Ј. Вучковић: Вештачка интелигенција у медијима, 2023.
- 1.6. Нови концепт медија – чланак Ј. Вучковић: Дигитални медији и медијско законодавство РС, Зборник Ниш, 2021
- 1.7. Појам медија у европској правној регулативи - чланак Ј. Вучковић: Дигитални медији и медијско законодавство РС, Зборник Ниш, 2021
- 1.8. Позитивно правни појам медија - чланак Ј. Вучковић: Дигитални медији и медијско законодавство РС, Зборник Ниш, 2021
- 1.9. Врсте медија и идентитет медија – Медијско право 2017
- 1.10. Медијски плурализам – Медијско право 2017 и чланак П. Димитријевић: Нека питања медијске концентрације, Зборник радова ПФ Ниш, 2012.

2. УЛОГА МЕДИЈА – 53-66

- 2.1. Значај медија – Медијско право 2017
- 2.2. Људска права – Медијско право 2017
- 2.3 Јавни интерес – Медијско право 2017

3. МЕДИЈСКО ПРАВО – 67-124

- 3.1. Појам и правни предмет - Медијско право 2017
- 3.2. Развој медијског права - Медијско право 2017 +
- 3.3. Основна начела - чланак Ј. Вучковић: Улога новинарске професије у пружању медијских услуга, 2018 ; Медијско право 2017
- 3.4. Извори - Медијско право 2017

- 3.5.Развој медијског законодавства у Србији - чланак П. Димитријевић, Ј. Вучковић: Анализа медијског законодавства у Републици Србији, Фондација Центар за јавно право, 2018.
4. **СЛОБОДА МЕДИЈА** – (109-124) - Медијско право 2017, 52-68
- 4.1.Појам и правни оквир - Медијско право 2017
- 4.2. Садржина слободе медија - Медијско право 2017
- 4.3. Уставне гаранције и ограничења слободе медија -Медијско право 2017
- 4.4. Цензура медија - Медијско право 2017
5. **МЕДИЈСКИ СУБЈЕКТИ** - 125-178
- 5.1. Регулаторно тело за електронске медије (РЕМ) - Медијско право 2017
- 5.2. Пружалац медијске услуге - Медијско право 2017
- 5.3. Издавач медија - Медијско право 2017
- 5.4. Уредник медија и новинари – чланак Ј. Вучковић: Улога новинарске професије у пружању медијских услуга, 2018; Медијско право 2017; чланак П. Димитријевић, Ј. Вучковић: Људска права, медији и новинарска професија, Правна ријеч, 2018.
- 5.5. Оператор за дистрибуцију медијских услуга - Медијско право 2017
- 5.6 Јавни медијски сервис - Медијско право 2017
- 5.7. Контрола и одговорност медијских субјеката -
6. **МЕДИЈСКЕ УСЛУГЕ** -179-224
- 6.1. Појам и значај - Медијско право 2017
- 6.2. Дигитализација медијских услуга - чланак Ј. Вучковић: Нека питања дигитализације медијских услуга, 2021.
- 6.3. Дискриминација - Медијско право 2017
- 6.4. Говор мржње - Медијско право 2017; коауторски чланак Ј. Вучковић, С. Лучић, Hate speech and social media. *Теме : часопис за друштвене науке*. 2023
- 6.5. Родна равноправност - чланак: Ј. Вучковић: Услуге и сексизам, 2022.
- 6.6. Сексизам - чланак: Ј. Вучковић: Услуге и сексизам, 2022.
7. **ПРАВО ПРИВАТНОСТИ 225-241**
- 7.1. Основна питања - Медијско право 2017; чланак: Ј. В.: Пружање медицинских услуга и право приватности, 2019 (стр. 601-618)
- 7.2. Пристанак за објављивање информација других лица – Медијско право 2017; чланак: Ј. В.: Пружање медицинских услуга и право приватности, 2019
- 7.3. Приватност државних и политичких функционера – чланак: Ј. В.: Пружање медицинских услуга и право приватности, 2019
- 7.4. Заштита права на приватни живот и лични запис – Медијско право 2017;
- 7.5. Заштита малолетних лица – Медијско право 2017; чланак: Ј. В.: Пружање медицинских услуга и право приватности, 2019
- 7.6. Јавно излагање порнографије – Медијско право 2017; чланак: Ј. В.: Пружање медицинских услуга и право приватности, 2019
- 7.7. Тужба за заштиту приватности – Медијско право 2017;
- 7.8. Информације у вези с кривичним поступком – Медијско право 2017;
8. **ЗАШТИТА ПОДАТАК О ЛИЧНОСТИ 243-259:** чланак: Ј. В.: Људска права и заштита личних података, 2019, ЗР: Право у функцији развоја друштва, стр. 579-
- 8.1. Основна питања –
- 8.2. Појам и значај заштите личних података –
- 8.3. Основни принципи обраде личних података –
- 8.4. Правни основ обраде података -

9. МЕДИЈСКО ОГЛАШАВАЊЕ И СПОНЗОРСТВО чланак: Оглашавање у медијима, 2017, стр. 99-109

9.1. Оглашавање као медијска услуга и јавни интерес – чланак Ј.В.: Услуге медијског оглашавања и јавни сервис, 2017, 21. век услуга (215-229)

9.2. Врсте медијског оглашавања – чланак Ј.В.: Услуге медијског оглашавања, 2017

9.3. Основна начела – чланак Ј.В.: Услуге медијског оглашавања, 2017

9.4. Заштита деце и малолетника од „неприкладног“ оглашавања –

9.5. Врсте, начини и облици (технике) оглашавања –

9.6. Ограничења оглашавања с обзиром на предмет оглашавања –

9.7. Директно оглашавање –

9.8. Правна заштита –

9.9. Надзор –

9.10. Спонзорство -

10. ВЕРОДОСТОЈНОСТ МЕДИЈА 297 – 326

10.1 Веродостојност и објективност – чланак: Веродостојност медијских садржаја – услуга на интернету, 21 век услуга, 2021

10.2. Информацијски поремећај – чланак: Нека питања медијске дигитализације, 2021.

10.3. Информацијско загађење – чланак: Веродостојност медијских садржаја – услуга на интернету

10.4. Интернет платформе – нови медијски простор - Нека питања дигитализације, 2021.

10.5. Медијска писменост - Веродостојност медијских садржаја – услуга на интернету

11. ОДГОВОР НА ИНФОРМАЦИЈУ ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА И ИСПРАВКА ИНФОРМАЦИЈЕ 327 – 340

Ова глава је идентична глави 5. Одговор на информацију и исправка информације (161-173), Медијско право 2017

11.1 Право на одговор и право на исправку информације – Медијско право 2017

11.2 Рокови – Медијско право 2017

11.3. Објављивање одговора (исправке) – Медијско право 2017

11.4. Необјављивање одговора (исправке) – Медијско право 2017

11.5. Тужба за објављивање одговора (исправке) - Медијско право 2017

12. СЛОБОДАН ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА 341-370

Ова глава је написана тако што је преузет текст из Медијског права 2017 (стр. 179-209) и текст из чланка Право на слободан приступ информацијама од јавног значаја, стр. 181-201, Зборник радова ПФ у Нишу, 2009.

Од стр. 358 – 370 текст идентичан тексту из Медијског права, 2017, 199-209

Од наслова 11.3 Информација од јавног значаја текст идентичан тексту Медијско право 2017.

12.1. Општи значај – Медијско право 2017 и чланак: Право на слободан приступ информацијама од јавног значаја

12.2. Појам права на слободан приступ – Медијско право 2017 и чланак: Право на слободан приступ информацијама од јавног значаја

12.3. Информација од јавног значаја – Медијско право 2017

12.4. Уставне гаранције –чланак: Право на слободан приступ информацијама од јавног значаја

12.5. Законска регулатива – компаративно и код нас – Медијско право 2017

12.6. Заштита права на слободан приступ – Медијско право 2017

12.7. Управни поступак за остваривање и заштиту права – Медијско право 2017

12.8. Управно судска заштита (управни спор) – Медијско право 2017

12.9. Други облици правне заштите – Медијско право 2017

13. КОНЦЕНТРАЦИЈА И ТРАНСПАРЕНТНОСТ МЕДИЈА 371- 392

Ова глава је написана тако што је преузет текст из чланка П. Димитријевић, Нека питања медијске концентрације, Зборник радова ПФ у Нишу, 2012.

13.1. Медијска концентрација – П. Димитријевић, Нека питања медијске концентрације

13.2. Власничка структура медија – П. Димитријевић, Нека питања медијске концентрације

13.3. Транспарентност медија – П. Димитријевић, Нека питања медијске концентрације

13.4. Правна заштита - Медијско право 2017

14. МЕДИЈИ У ИЗБОРНОЈ КАМПАЊИ 393 - 406

Ова глава је написана тако што је унет текст Ј. Вучковић: Однос медија и политичких странака у изборном процесу, Дијалог о изборима, Билтен бр. 4/2020.

14.1. Општа питања -

14.2. Свобода политичко изражавања –

14.3. Принцип равноправног и довољног приступа –

14.4. Принцип поштуног приступа –

14.5. Мониторинг медија –

14.6. Медији и политичке странке –

15. ФИНАНСИРАЊЕ МЕДИЈА 407-414

Ова глава је написана тако што је унет текст из чланка П. Димитријевић, Ј. Вучковић: Анализа медијског законодавства у РС, Фондација центра за јавно право, и текст из чланка Ј. Вучковић: Финансирање медија и објективност медијских садржаја 2020, 147-158.

15.1. Власништво и приватизација медија –

15.2. Пројектно финансирање медија –

VI. Ј. Вучковић је пријавила за избор и коауторску монографију „Систем локалне самоуправе: норма и процес“, б. допуњено и измењено издање, Ниш, 2020, (стр. 282+ лит. 292).

Према подацима са [https://vss.sud.rs/sr/чланови/проф-др-предраг-димитријевић П. Димитријевић \(супруг Ј. Вучковић\) на ПФ у Нишу „према наставном плану усвојеном 2003. године изводи наставу из ... Права локалне самоуправе“](https://vss.sud.rs/sr/чланови/проф-др-предраг-димитријевић_п.димитријевић_(супруг_ј.вучковић)_на_пф_у_нишу_„према_наставном_плану_усвојеном_2003._године_изводи_наставу_из_..._права_локалне_самоуправе“).

Како каже *soviss*, прво (2011, 284 стр+лит.), друго (2014) и треће (2015) издање монографије Систем локалне самоуправе: норма и процес, били су дво-коауторски (П. Димитријевић и /асистент/ Д. Вучетић).

У четвртом издању (2016, 312+лит.) дописује се и (супруга П. Димитријевића) Ј. Вучковић. Када се упореди садржај, између издања из 2011 (са два аутора) и издања 2016 (са три аутора) **разлика је само седми део**: Локална самоуправа и заштита животне средине (285-312), што је вероватно текст из чланка Ј. Вучковић: Улога и значај локалне самоуправе у заштити животне средине, Екологија и право: тематски зборник радова, 2011. и чланка Ј. Вучковић: Еколошке услуге и локална самоуправа, 2012. Међутим, и да је нови текст (што није, већ је текст из чланака), **допринос Ј. Вучковић не износи најмање 80 страна, да би се сматрала коаутором.**

Увидом у садржај монографије „Систем локалне самоуправе: норма и процес“, из 2020. (281+лит), може се закључити да ниједног новог наслова или поднаслова у односу на издање из 2016. нема, чак су две главе и поједини поднаслови избачени. Дакле, Ј. Вучковић, у овој монографији нема никакав нови допринос у виду новог текста, а који већ није објављен. **Ј. Вучковић нема најмање 80 страна, да би се сматрала коаутором.**

Два члана Комисије, проф. С. Орловића и проф. (и судија Уставног суда РС) В. Петрова, 12. децембра 2023, имејлом сам обавестила и проследила им доказе да је Ј. Вучковић „крала“ туђе текстове и убацивала у докторат, „крала“ туђе текстове и убацивала у чланак *Институт интерпелације у парламентарном праву Француске*, „крала“ текстове „детета“- студента мастер студија, и убацивала у монографију. И поред тога, обојица су, уљуљкани у своме конформизму, потписали позитиван Извештај. У овом приговору је наведен и документован знатно већи број случајева неакадемског понашања Ј. Вучковић - плагирања, аутоплагирања и „лажног ауторства“. Надам се да ће то бити довољно за двојицу универзитетских наставника, да изађу из свога конформизма, и да повуку своје олако дате потписе.

Све у свему, Ј. Вучковић нема правно ваљан докторат.

Ј. Вучковић има најмање два чланка који су плагијати.

Ј. Вучковић нема 80 страна новог текста у монографији; има монографију која је компилација текстова из монографије од 2017. одн. коауторске монографије из 2016. већ објављених својих чланака, коауторских чланака са мужем (П. Димитријевићем), самосталног чланка мужа П. Димитријевића, и коауторског чланка са колегиницом С. Лучић.

Ј. Вучковић има „лажно ауторство“ - дописивање на радове других аутора.

Следствено, Ј. Вучковић, према одредбама Закона о високом образовању и прописима Универзитета у Крагујевцу, **нема услове да буде изабрана у звање универзитетског наставника.**

У прилогу: ЦД са 18 (скенираних) докумената

Крагујевац, 2. фебруар 2024.

Надежда Павловић
dipl. iuris Надежда Павловић

Крагујевац, Михаила Ивеше бр.1-Б